

Ca făina, alb se cerne,
Albă cergă ea așterne.
(zăpada)

Laptele gerului,
Sub streășina cerului.
(zăpada)

Moale, albă și pufoasă,
Pentru câmp e haină groasă.
(zăpada)

Nu-i făină, dar se cerne;
Nu-i covor, dar se așterne.
(zăpada)

Cu coamă și trup vărgat
Pare un căluț ciudat.
Cine este, l-ați aflat?
(zebra)

Degetele, buni frățâni
Câte-s la-amândouă mâini?
(zece)

Cine-mi spune dintr-o dată

Câte colțuri are-o roată?
(zero)

Am un prieten priceput
De toată lumea știut;
Îmi dă sfaturi și îmi spune
Tot ce se petrece-n lume.
(ziarul)

Ce se micșorează pe măsură ce crește?
(ziua, luna, anul, viața)

Am o cloșcă,
C-o aripă neagră și una albă.
Cu cea neagră își adună puii,
Cu cea albă îi împrăștie.
(Ziua și noaptea)

Cine-i albă și neagră,
Caldă și rece,
Vine și trece?
(Ziua și noaptea)

Două fete-mi poartă salbă
Una-i neagră, alta-i albă.
Ne-ncetat se tot alungă
Și nu pot să se ajungă.
(Ziua și noaptea)

Sunt două surori în lume,
Neasemenea la nume:
Una-i albă, luminată,
Și-alta neagră-ntunecată;
Se gonesc prin lumea lungă,
Și nu pot să se ajungă.
(ziua și noaptea)

Vaca neagră intră-n sat,
Toată lumea s-a culcat;
Vaca albă când sosește,
Toată lumea se trezește.
(ziua și noaptea)

Nu-i băiat ca să nu-l știe.
Făurit e din hârtie,
Vânt puternic vrea și sfoară
Și-atunci zbârâie și zboară.
(zmeul)

Nu-i pasăre și totuși zboară
Dacă-l ții bine de sfoară.
(zmeul)

Pâlnii roșii și albastre
Stau pe gardurile noastre!
(zorelele)